

**'Eerlijk gezegd kan de
geschiedenis me niks meer
schelen'**

[1]

**Karim Rashid ...lichaam
is een tempel... [1]**

**Floo van Rational:
pure geometrie,
verfijnd detail [2]**

KARIM RASHID MAAKT KEUKENS MET EEN GROTE PENSEELSTREEK

Minimalisme met een menselijk gezicht

**Rob Vermeulen [tekst]
Bando E&C [portret]**

Zijn handtekening: wit pak, vingers met zwart-gelakte nagels en een verzameling wonderlijke ringen waardoor je zijn handdruk niet snel vergeet. Een scherpgeschooren punt kort zwart haar die wijst naar een hoog voorhoofd. Een bril die er net weer even anders uitziet dan op de laatste foto die je van hem zag.

Alles aan Karim Rashid (55) bevestigt dat de designer een ster is geworden. Een personality waar de wereld naar opkijkt en waar iedereen mee op de foto wil, zo blijkt als hij tijdens de Eurocucina zijn Floo presenteert, de keuken waarmee Rational een hele tijd van zich zal doen spreken. Gelukkig vallen de sterallures mee. Als het stof rond de presentatie is neergedaald, praten we met een artiest maar zeker ook met een vakman die zelfverzekerd zijn grenzen stelt. "Design, dat bepaalt de toekomst, onze cultuur, het maakt de wereld beter en

slimmer en creëert nieuwe sociale verhoudingen. In die zin moet design zeker dezelfde status hebben als kunst, muziek en media."

Maar het woord design heeft erg geleden onder inflatie, vindt de man die meer dan driehonderd designprijzen won, in twintig permanente museumcollecties zit, en in geen enkel internationaal zakenmagazine ontbreekt. "Sinds dertig jaar geleden, toen ik studeerde, heeft iedereen het over design maar in de meeste gevallen noem ik het styling, alleen buitenkant. De koplampen van een automodel een beetje veranderen zodat je er weer meer kunt verkopen. Weet je hoe veel meubels er elk jaar op de markt komen? Tweeënvijftigduizend. Dat heb ik zelf uitgerekend, met de cijfers van de producenten. Fucking crazy! Die gaan toch niet alle tweeënvijftigduizend de toekomst bepalen en de cultuur vorm geven?"

Design is er om de wereld verder te helpen. Niet om met een nét weer andere koplamp meer auto's te kunnen verkopen. Zegt de grootste ster aan het designfirmament, die voor Rational een opvallende maar stille witte keuken ontwierp. Voor Karim Rashid moet alles mooi en prettig zijn.

[1]

EIGEN HAND Hij dus wel. De cultuur, en intussen ook zichzelf. Want hoe serieus hij ook bezig is met zijn werk, Karim Rashid de designer is ook een stukje design van eigen hand. Dat is natuurlijk niet verkeerd als het om bekendheid en publiciteit gaat, het is goed voor de zaken. Maar er zit meer achter. Die opvallende verschijning komt echt voort uit de man zelf.

“Ik hou van mezelf”, zegt hij zonder dat er ook maar een spoortje narcisme in doorklinkt. “Mijn lichaam is een tempel waar ik goed voor zorg, die ik beter wil maken. Ja, daarom besteed ik aandacht aan hoe ik eruit zie. Het is niet anders dan met mijn werk. Mijn ideeën, de producten die ik ontwerp, alles heeft baat bij zorgvuldige aandacht.”

Een organisch minimalist, zou je hem kunnen noemen. Floo illustreert perfect wat dat betekent. Strakke witte dozen van Corian, met een doorlopende, afgeronde greep die net iets forser is dan ieder ander zou durven

tekenen. Een paar subtiele details: een omgekeerd afgeronde gleuf in het werkblad waar bakjes in kunnen schuiven. Een wand met uitstulpende plantenbalkonetjes, voor de verse kruiden. Verder is het recht, wit en simpel.

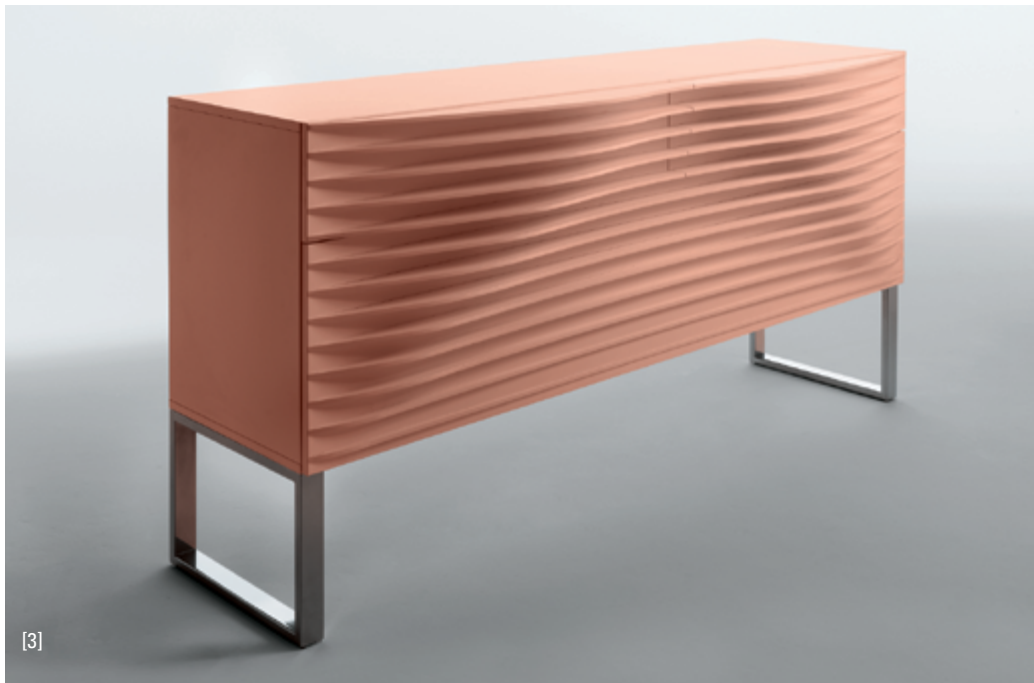
KLEURIG “Keukens moeten kaal, mooi en kleurig zijn”, schreef hij eerder in een kennismaking via de mail. Kleurig? Bij het ten doop houden van Floo waren er alleen die groene plantjes. Als er geen publiek omheen had gestaan, was het een stille, witte wereld geweest op de Rational-stand. Minimale prikkels, is Rashids recept. “Ik wil een schone, opgeruimde keuken, want je zintuigen moeten zich kunnen concentreren op koken, ruiken, proeven. Details moet je verstoppen, behalve als ze sensueel of artistiek zijn. Een koffiemachine, of een elegant flesje, een fruitschaal. Meer niet.”

Loungestoel Vondom [1]

UNO, bureau voor Della Rovere [2]

Tide, bergkast voor Horm [3]

Verpakking voor Issey Miyake [4]

Minimalisme dus, toevoegen door weglaten. Zou die allesbepalende omgevouwen greep van de Floo dan ook niet overbodig zijn? Daar komt het woord ‘organisch’ om de hoek kijken. “Menselijk, kun je ook zeggen. Minimalisme is niet per se strak.” Als voorbeeld wijst hij op het tapijt in de ruimte waar we zijn gaan zitten. “Hier, doorlopende, golvende lijnen, abstract maar ze staan voor onderlinge verbinding, communicatie. En toch hartstikke minimalistisch. Mensen verlangen naar zachtheid, schoonheid, rondheid.”

FUNCTIE Stoelen, banken, krukken, horloges, een stofzuiger en een schaakspel, pennen, flessen... bijna altijd overheerst die zuivere, golvende lijn in het werk van Karim Rashid. En bijna overal is kleur. Wat maakt keukens zo anders, dat hij bij Floo die principes opzij lijkt te zetten?

“Dat heeft vooral te maken met functie. Bij een keuken

is het materiaal heel belangrijk, dat moet overal tegen kunnen, hygiënisch zijn, menselijk aanvoelen. En anders dan veel van die andere ontwerpen die je noemt, is een keuken altijd een samenstel van onderdelen. Daar kan ik niet zoveel van afwijken wat de vorm betreft. Daarom benader ik het als een schilderij: één grote penseelstreek is genoeg om energie te geven aan een groot, op zichzelf nietszeggend vlak. Dan krijg je pure geometrie met een verfijnd detail.”

HELDEN Nog even terug naar de popster Karim Rashid. Wie zijn z'n helden? “Die heb ik niet meer, sinds ik ouder en wijzer geworden ben. Wie het vroeger waren? Eames, Buckminster Fuller. David Bowie. Ik wil ook nog wel een paar filosofen noemen als je daarvan onder de indruk raakt. Maar eerlijk gezegd kan de geschiedenis me niks meer schelen. Deze wereld gaat niet over vroeger maar over de toekomst. Technologie heeft

daar een allesbepalende invloed op. Veel mensen denken dat design te maken heeft met oppervlakkige trends, maar de drijvende kracht is technologie.”

“Keukens worden heel anders gebruikt dan vroeger, en daar bedoel ik meer mee dan dat er meer in de keuken wordt gewoond. Het gaat erom hoe ons leven wordt beïnvloed door gemak, techniek, en de naadloosheid waarmee die samenkomen. We leven in het tijdperk van het casualisme. Dus is er niet meer één plek voor werk en één plek voor ontspanning. Alle plekken moeten mooi en prettig zijn.”

karimrashid.com